

РЕШЕНИЕ

№ 15

гр. Тетевен, 30.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТЕТЕВЕН, II - СЪСТАВ ГРАЖДАНСКИ, в
публично заседание на шестнадесети януари през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Марио Д. Стоянов

при участието на секретаря Катя М. Х.а
като разгледа докладваното от Марио Д. Стоянов Гражданско дело №
20224330100263 по описа за 2022 година

Предявен е осъдителен иск ,с посочена цена 680.88 лева.

Ищецът излага, че с по силата на сключен Договор за кредитна карта № CCIR-257-00100-2016 от 10.09.2016 г. (наричан по-долу „Договор за кредитна карта”- доказателство № 1 към настоящата молба), „УниКредитБулбанк” АД е предоставило на Симеон Венциславов Симеонов, с ЕГН ***** (кредитополучател), кредит под формата на кредитен лимит в размер на 500,00 лева (петстотин лева). На основание Договор № CPIR-257-00100-2016 за предоставяне на платежни услуги чрез използване на банкови кредитни карти като електронни платежни инструменти (наричан по-долу „Договора за предоставяне на платежни услуги”- доказателство № 2 към настоящата искова молба), Банката е открила на името и за сметка на оправомощения държател Симеон Венциславов Симеонов картова сметка, наричана в Договора за кредитна карта „сметка“ и му е издала една основна карта от вида, посочен в т.2.1. от Договора за предоставяне на платежни услуги. Кредитът е бил предоставен вследствие на отправено от страна на кредитополучателя Искане за издаване на кредитна карта за физически лица от 08.09.2016 г. (доказателство № 3 от настоящата молба). Кредитът е бил надлежно усвоен, под формата на клиентски плащания, извършвани чрез кредитна карта, обслужвана от картова сметка BG74UNCR70001522725787, открита на името на кредитополучателя Симеон Венциславов Симеонов, съгласно т.3. от Договора за кредитна карта. Кредитополучателят ползва предоставения лимит като усвоява в рамките на Периода на клиентски плащания (ПКП) и възстановява ползваните суми от кредитния лимит или поне минималната погасителна вноска (МПВ) или минимално дължимата сума (МДС). Месечният лихвен процент върху усвоената сума по раздел I от Договора за кредитна карта е договорен в т. 2.1. и същите в размер на 1,00 %. Съгласно т.3. 1.1 от Договора за

кредитна карта, за период на клиентски плащания (ПКП) се счита всеки календарен месец от първо до последното календарно число с изключение на първия след сключването на договора и последния при изтичане на срока му, които месеци обхващат реални дни. Уговореният между страните период на погасяване, съгласно т.3. 1.2 от Договора е от 1-во до 15- то число на всеки текущ месец, следващ периода на клиентските плащания.

Съгласно т. 13 от Договора за кредитна карта, минималната погасителна вноска (МПВ) е сумата, която следва да се осигури от Оправомощения държател по картова и/или разплащателна сметка в определените срокове, за да може да се ползва свободния кредитен лимит. Видно от т.3. 1. от Договора минималната погасителна вноска е в размер на 15,00 лева, увеличена с изискуеми невнесени суми от предходни периоди и непогасени лихвени плащания. Видно от Договора за кредитна карта, срокът на ползване на разрешения кредитен лимит е бил до 30.09.2018 г. На основание т.6.1 от Договора за кредитна карта е било налице автоматично подновяване на кредитния лимит, а именно: към 30.09.2018 г. - датата на изтичане на първоначално предвидения краен срок, са били налице предпоставките на т.6.1 от Договора за кредитна карта и кредитният лимит и правото на ползването му са подновени с нов срок от 24 месеца - до 30.09.2020 г. Следователно, към датата на подаване на настоящата Искова молба Договорът за кредитна карта е с изтекъл срок, считано от 30.09.2020 г. на осн. т.3.4. във вр. с т. 6.1 от същия. Кредитополучателят Симеон Венциславов Симеонов е извършвал клиентски плащания, съответно усвоявал е предоставения кредитен лимит като е правил съответни погасявания. Това е видно от *Справка за движението по кредитната карта, за периода 09,09,2016 -14,06,2019* и от справка *Информация за сметка за периода 10,09.2016 - 08,03.2022* доказателства № 4 и № 5 към настоящата искова молба). Счетоводната система на Банката е придала на кредитната експозиция „номер на контракт“ *951L902192241110*, представляващ уникален номер, който получава съответния кредитен продукт в Банката, с който същият се индивидуализира в системата. Считано от 16.04.2019 г. Кредитополучателят е изпаднал в просрочие, като в периода след това не са били заплатени, както следва:

- 2 (два) броя вноски за главница, които не са били заплатени на договорените дати за плащане или са частично погасени, в общ размер на **20,49 лева** - това са вноските за главница, които са били дължими, съответно на: 16.04.2019 г. и на 15.05.2019 г.
- 1 (един) брой вноска за договорна лихва, която не е била издължена на договорените дати за плащане или съответно е частично погасена (чл. 60, ал. 2, т. 1 от ЗКИ), в общ размер на 12,19 лева, която е била дължими съответно на: 15.05.2019 г.,

Съгласно т. 7.2 от Договора за кредитна карта, когато до или на датата на издължаване кредитополучателят не е погасил в пълен размер ползваната част от кредитния лимит през предходния ПКП, той дължи на Банката, съответно:

- Лихва за целия дълг, формиран от теглене на пари в брой, считано от датата на съответната трансакция до окончателното погасяване, видно от т. 7.2.1 от Договора;
- Лихва върху целия дълг, формиран от безкасови плащания (през предходния ПКП) до датата на частичното погасяване и лихва върху непогасената част от датата на

частичното погасяване до последния ден на текущия ПКП, видно от т. 7.2.1 от Договора.

- Така начислените лихви се добавят към общия дълг и са дължими през следващия период на погасяване, като върху тях не се начислява лихва по т. 2.1 от Договора. Налице предпоставките на т.6.1 от Договора за кредитна карта и кредитният лимит и правото на ползването му са подновени с нов срок от 24 месеца - до 30.09.2020 г. Следователно, към датата на подаване на настоящата Искова молба Договорът за кредитна карта е с изтекъл срок, считано от 30.09.2020 г., на осн. т.3.4. във вр. с т. 6.1 от същия.
- Кредитополучателят Симеон Венциславов Симеонов е извършвал клиентски плащания, съответно усвоявал е предоставения кредитен лимит като е правил съответни погасявания. Това е видно от Справка за движението по кредитната карта, за периода 09,09,2016 -14,06,2019 и от справка Информация за сметка за периода 10,09.2016 - 08,03.2022 доказателства № 4 и № 5 към настоящата искова молба).

Счетоводната система на Банката е придала на кредитната експозиция „номер на контракт“ 951L902192241110, представляващ уникален номер, който получава съответния кредитен продукт в Банката, с който същият се индивидуализира в системата.

Считано от 16.04.2019 г. Кредитополучателят е изпаднал в просрочие, като в периода след това не са били заплатени, както следва:

- 2 (два) броя вноски за главница, които не са били заплатени на договорените дати за плащане или са частично погасени, в общ размер на 20,49 лева - това са вноските за главница, които са били дължими, съответно на: 16.04.2019 г. и на 15.05.2019 г.
- 1 (един) брой вноска за договорна лихва, която не е била издължена на договорените дати за плащане или съответно е частично погасена (чл. 60, ал, 2, т. 1 от ЗКИ), в общ размер на 12,19 лева, която е била дължими съответно на: 15.05.2019 г.,

Съгласно т. 7.2 от Договора за кредитна карта, когато до или на датата на издължаване кредитополучателят не е погасил в пълен размер ползваната част от кредитния лимит през предходния ПКП, той дължи на Банката, съответно:

- Лихва за целия дълг, формиран от теглене на пари в брой, считано от датата на съответната трансакция до окончателното погасяване, видно от т. 7.2.1 от Договора;
- Лихва върху целия дълг, формиран от безкасови плащания (през предходния ПКП) до датата на частичното погасяване и лихва върху непогасената част от датата на частичното погасяване до последния ден на текущия ПКП, видно от т. 7.2.1 от Договора.

Така начислените лихви се добавят към общия дълг и са дължими през следващия период на погасяване, като върху тях не се начислява лихва по т. 2.1 от Договора.

Непогасените задължения (главница и договорна лихви) за периода 16.04.2019 г. - 20.06.2019 г. са в общ размер на 32,68 лева. Горното се установява както от *Лихвен лист за кредит от 08.03.2022 г.*, а така също и от издадения от банката документ по см. на чл. 417,

ал. 1 т.2 от ГПК - *Извлечение от счетоводните книги на банката от 21.03.2022 г., страница две* (доказателства № 6 и № 7 към настоящата искова молба)

По аргумент от т.8.12. от Договора за кредитна карта, ако кредитополучателят е допуснал необслужване на дълга 61 дни, включително и след изтичане на срока на неговото предизвестие за прекратяване, и независимо от поканите на Банката не е осигурил средства за покриване на дължимите суми, на 62-ия ден задължението по договора става предсрочно изискуемо. Така задължението е станало предсрочно изискуемо на 20.06.2019 г.

С оглед горното и вследствие необслужване на дълга в рамките на повече от 61 дни от страна на кредитополучателя, Банката е обявила на 20.06.2019 г. остатъка от кредита за изцяло изискуем, ведно с дължимите лихви и неустойки. На тази дата - 20.06.2019 г., Банката е отразила в счетоводната си система трансформирането на остатъка от кредита в предсрочно изискуем. Това е видно от представеното към настоящата искова молба Извлечение от счетоводните книги по кредита от 21.03.2022 г. Към дата на обявяване на кредита за предсрочно изискуем - 20.06.2019 г. размерът на предсрочно изискуемата главница е бил 429,27 лева. Дължимата договорна лихва, в размер на 159,12 лева, по същността си представлява сбор от:

- Лихва върху редовна главница, в общ размер на 12,19 лева, начислена за периода 15.05.2019 г. - 20.06.2019 г.;
- Лихва за просрочена главница, в общ размер на 147,08 лева начислена от 20.06.2019 г. до 20.03.2022 г.
- В потвърждение са представили справка Лихвен лист за кредит от 08.03.2022 г.
- В съответствие с предвиденото в т.8.12. от Договора за кредитна карта Банката отправи волеизявления до задълженото лице за обявяването на целия остатък от кредита, ведно с дължимите възнаградителните и обезщетителни лихви за предсрочно изискуем. В потвърждение на този факт към настоящата молба прилагаме копие на отправената покана до кредитополучателя (доказателство № 8 към настоящата искова молба). Уточняваме на почитаемия съд, че вземането в размер на 72,00 лева представлява направени разноси за връчване на покана - уведомление до кредитополучателя. През месец януари 2020 г. Банката е възложила връчването на покани за доброволно изпълнение с изявление за настъпване на предсрочна изискуемост, на Адвокатска кантора Атанасов и И. ДЗДЦ, чрез съответен списък, в който фигурира и отправянето на покана до Симеон Венциславов Симеонов, с ЕГН *****, за заплащането на задълженията по горепосочения Договор за кредитна карта (който в системата на банката е с уникален номер на контракт 951L902192241110). Видно от представените към исковата молба книжа, в изпълнение на възложеното отправили покани за доброволно изпълнение, чрез съответния частен съдебен изпълнител с искане за връчване на поканата, на основание чл.18, ал. 5 от ЗЧСИ. В потвърждение на този факт към настоящата молба представяме извлечение от Молба до ЧСИ Иванка Цонкова с изх, № 18870 от 17.02.2020 г. относно връчване на покани за доброволно изпълнение (доказателство № 9 към настоящата искова молба).

За възложените адвокатски услуги по връчването на посочената по-горе покана за доброволно изпълнение била издадена надлежна фактура № *****/05.02.2020 г. за връчване на покани за събиране на вземания възложени през месец януари 2020 г., ведно с Приложение № 1 - опис по фактура за м. януари 2020 г., (доказателства № 10 и № 11 към настоящата искова молба).Посочената фактура била надлежно заплатена от страна на Банката, видно от Платежно нареждане от дата 14.02.2020 г., изходящо от сметката на Адвокатска кантора Атанасов и И. ДЗДЦ, което също представяме, (доказателство № 12 към настоящата искова молба).Видно от Приложение № 1 - опис по фактура за м. януари 2020 г., възнаграждението за изготвяне и връчване на посочената покана, която Банката е заплатила по посочения кредит, възлиза в размер на 72,00 лева.Предвид гореизложеното, вземането в размер на 72,00 лева - разноси за връчване на покана, е възникнало във връзка с неизпълнението по процесния Договор за кредитна карта и е ликвидно и изискуемо.В резултат от опита за връчване на покана, обаче, получихме информация, че след служебна проверка за адресната регистрация на кредитополучателя в „Национална база данни население“същият е починал, видно от отбелязването в констативния протокол на ЧСИ Иванка Цонкова.

Предвид този факт, както поради и липса на данни при Банката относно наследниците на починалия кредитополучател, с настоящата искова молба правят искане за събиране на доказателства относно самоличността и адреса на наследника/наследниците, както и, на основание чл. 51,ал. 1,изр. 2 ЗН, почитаемият съд да определи срок на наследника/наследниците да заяви/ят приема/т ли това наследство или се отказва/т от него.

Моли да бъде постановиено решение, с което бъдат осъдени наследниците на Симеон Венциславов Симеонов, с ЕГН *****(починал) с адрес : с. Градежница, общ. Тетевен, ул. „Иван Вазов“ № 22 да заплатят на „Уникредит Булбанк“ АД:

- сумата от 449,76 лева - незаплатени дължими суми за главница;
- сумата от 12,19 лева - представляващи дължима лихва за редовна главница,

за периода от 15.05.2019 г. до 20.06.2019 г.;

- сумата от 147,08 лева- представляващи дължима лихва върху просрочена главница за периода от 20.06.2019 г. до 20.03.2022 г.;
- законна лихва върху сумата от 449,76 лева от подаване на исковата молба до изплащане на вземането; както и
- разходи за уведомяване, в размер на 72,00 лева (ведно с ДДС).

,както и направените разноси в настоящото производство, а именно:

- Сумата за заплатена държавна такса за иска, в размер на 50,00 лева;
- Сумата от 360,00 лева - заплатено адвокатско възнаграждение, ведно с

ДДС;Всички други разноси, които ще бъдат направени в хода на производството.

Позовава се на писмени доказателства.,,

В срока по чл.131 от ГПК е депозиран писмен отговор на исковата молба,от

назначения особен представител на ответниците адвокат Х.,АК-Ловеч,в който се излага,че искът е допустим, с оглед на представените писмени доказателства и претенцията на ищеца е предявена в срок!С оглед на това , че няма никаква връзка с ответниците , по изложените в исковата молба факти и обстоятелства не може да вземе подробно отношение , касаещо основателността на същата! При липса на връзка с ответниците и с оглед на професионалните му задължения ,като особен представител на същите, нямам избор освен да оспори същата изцяло по основание и размер.С оглед изясняването на обективната истина , счита , че би следвало да се задължи ищеца да представи в оригинал Договора за кредитна карта от 10.09.2016 г., за да вземат отношение относно истинността на същия , както и дали този договор е подписан от наследодателя на ответниците ! Относно размера на задължението счита , че би следвало ищецът да докаже същия , както и наличието на основание за неговото събиране и момента на възникване на предсрочната му изискуемост! Това се налага , тъй като в настоящето производство ищецът се позовава основно на Договора за кредитна карта , както и на извлечения от банковите сметки , които изхождат от счетоводството на ищцовото дружество ! Би следвало и да се провери , частично или изцяло и колко са погасените месечни вноски по задължението , каквито доводи изнася ищецът! Ето защо би следвало да се уважи и искането на ищеца за назначаването на съдебно-счетоводна експертиза ! Би следвало да задължите ищеца да представи писмени доказателства , касаещи материалната компетентност на подписалия договора за кредитна карта и уведомлението на задълженото лице за предсрочната изискуемост на задължението му!Относно това , дали и кога е настъпило предсрочно изискуемостта на задължението и моментът на уведомлението на длъжницата , считам , че няма убедителни доказателства в това отношение ! Налице е покана за доброволно изпълнение , която не е връчена нито на кредитополучателя , нито на неговите наследници!. Трудно би се установило дали уведомление с това съдържание е връчено на ответниците по делото . Ето защо моли да бъде задължена ищцовата страна да представи по- убедителни доказателства относно това , кога е връчено на ответницата уведомлението ! Не е без значение , че такова не е връчвано на лице с правомощията по чл. 32 ГПК, пък и не знае в какви са отношенията между ответниците и кредитополучателя ! В това отношение клаузата в договора за кредитна карта - чл. 10.2 не би могла да обвърже наследниците на кредитополучателя,тъй като те са трета страна по този договор и не са давали съгласие за това!Би следвало да се направи и служебна проверка в особения регистър към РС - Тетевен , дали ответниците , като наследници на кредитополучателя са направили отказ от наследство, за което прави такова искане!

С оглед на създалата се ситуация , не може да изложи други доводи , да представи доказателства и направи доказателствени искания!

От приложените по делото писмени доказателства и заключението на съд.-счетоводната експертиза,изготвена от вещото лице Р. Х.,съдът приема за установено следното:

Приложен е договор за кредитна карта на физически лица,сключен на 10.09.2016

година между ищеца „УниКредит Булбанк“-АД и Симеон Венциславов Симеонов,последният с посочен адрес в село Трудовец,Соф.обл.,съгласно ищецът е предоставил на Симеонов кредитен лимит в размер на 500 лева.В договора е отразен срок на действие-до 30.09.2018г ,както и срок на окончателно възстановяване и погасяване на дължимите суми по кредита-30.09.2018г.Съгласно т.6.1 от договора договорът може да бъде продължен за срок до 24 месеца,т.е. до 30.09.2020 година.

Приложени са искане за издаване на кредитна карта и договор за предоставяне на платежни услуги чрез използване на банкови кредитни карти,сключен на датата на която е сключен и договора за кредитна карта.

Приложено е извлечение от сметката на картодържателя Симеонов,както и доказателства,за връчване чрез ЧСИ на покана за доброволно изпълнение и на уведомление за настъпване на предсрочна изискуемост,изпратени до Венцислав Симеонов.

Представени са доказателства-пълномощни,удостоверяващи представителната власт на лицето,сключило договора за кредитна карта.

От заключението на съд.-счетоводната експертиза,се установява,че непогасената главница по договора за кредитна карта е в размер на 449.76 лева,а на непогасените дължими договорни лихви е в размер на 149.17 лева.

От приложено удостоверение за наследници изх.№0075-служебно/03.05.2022г,издадено от Кметство село Градежница,Лов.обл./стр.79 от делото/ е видно,че кредитополучателят Симеон Венциславов Симеонов е починал на 22.07.2019г,като негови наследници са Д. С. С.,ЕГН:*****-съпруга и К. С. В.,ЕГН:*****-малолетна дъщеря.

Приложено е ч.гр.дело №632/2020г по описа на РС-Тетевен,от което се установява,че по искане на „Банка ДСК“АД-София е развито производство по реда на чл.51 от ЗН,като по делото са били призовавани наследниците на Симеон Венциславов Симеонов,б.ж. на село Градежница,Лов.обл.,починал на 22.07.2019г,за което по делото има данни,че е съставен Акт за смърт №0012/22.07.2019г,съставен в село Градежница,Лов.обл.

С Решение №260001/20.01.2021г постановено по ч.гр.дело №632/2020г по описа на РС-Тетевен е постановено да се впише,че наследникът на Симеонов-Д. С. С.,ЕГН:*****-съпруга,е загубила право да приеме наследството,а по отношение на наследникът К. С. В.,ЕГН:*****-малолетна дъщеря на Симеонов,производството по делото е прекратено,като в мотивите на акта е посочено,че наследството не е прието по опис на К. В.,като съдът е в невъзможност да извърши опис по реда на чл.63 от ЗН.

Въз основа на така установените факти по делото съдът прави следните правни изводи:

Предявеният установителен иск,квалифициран по чл.79,ал.1 от ЗЗД,е допустим, разгледан по същество е неоснователен,поради следните съображения:

При тези установени по делото обстоятелства, съдът намира, че предявеният

осъдителен иск е недоказан още в своето основание. Според чл. 60, ал. 1 ЗН, само наследниците, които са приели наследството, отговарят за задълженията, с които то е обременено, съобразно дяловете, които получават. Такава е и трайната практика на ВКС по този въпрос (Р 101-2019-IV г.о.). В нея се приема, че за да се ангажира отговорността на наследниците на починало лице за негови задължения е необходимо те да са приели наследството му. Не би могло да бъде и иначе, защото според чл. 48, изр. 1 ЗН, наследството се придобива с приемането му, а според чл. 49 ЗН, приемането става изрично – със заявление до районния съдия, в района на който е открито наследството, или с извършено от наследника действие, което несъмнено предполага намерението му да приеме това наследство. До приемането му обаче, призованият да го приеме наследник не придобива никакви права и задължения от него (така и т. 1 от ТР 148-1986-ОСГК и Р 54-1961-ОСГК). Поради това до приемането му, оставените в него имущества/права и задължения/ не принадлежат на никого. Едва когато настъпи предвиденият в закона юридически факт по приемане на наследството, едва тогава възниква и правото на призованият да го наследи наследник върху тези имущества, които той придобива с приемането му, като законът придава на последното обратно действие – към момента на откриване на наследството (чл. 48 ЗН). Това обаче не дава основание да се приеме, че до приемането на наследството, лицето, което е призовано да го наследи, е техен притежател. Тъкмо напротив. То може до приемането само да управлява наследствените имущества и предявява владелчески иски за запазването им, от което следва, че до приемането на наследството, наследниците не придобиват полагащата им се по закон част от същото, независимо, че са призовани да наследят оставилият го техен наследодател (чл. 58 ЗН и Р 54-1961-ОСГК). А както се посочи и по-горе, само наследниците, които са приели наследството, отговарят за задълженията, с които то е обременено, съобразно дяловете, които получават (чл. 60, ал. 1 ЗН). ВКС приема още, че в хипотезата на заведено дело по предявен иск срещу наследник на починал в хода на делото ответник-длъжник, при липса на данни дали наследникът е приел или се е отказал от наследството съдът следва да даде срок на наследника да заяви приема ли наследството или се отказва от него само по искане на ищеца (Р 101-2019-IV г.о.).

В процесния случай по отношение на наследникът на Симеонов-Д. С. С. е вписано по цитираното ч.гр.дело,че е загубила право да приеме наследството от Симеон Симеонов,т.е. налице е отказ за приемане на наследството,поради което и след изявление на процесуалния представител на ответника,с протоколно определение от 16.10.2023г,влязло в сила,производството по делото,срещу този ответник,е частично прекратено.

По отношение на ответника,срещу когото е продължило производството-малолетното К. С. В.:

Съгласно разпоредбата на чл.61, ал.2 от ЗН,малолетното дете приема наследството само под опис и според нормата на чл.60, ал.2 от ЗН отговарят за задълженията само до размера на полученото наследство. По отношение на този наследник предвидения в чл. 61, ал.1 от ЗН преклузивен срок не важи докато не навърши пълнолетие и може да изрази

валидно самостоятелна воля (т.5 от ТР №3/ 19.12.2013 година на ВКС по т.д. № 3/ 2013 година, ОСГК). Съгласно [чл. 63 от ЗН](#) описът се извършва по реда на ГПК (чл. 557), като разносните са за сметка на молителя – [чл. 541 от ГПК](#). Ищецът, чиято е доказателствената тежест в процеса да установи, че малолетният ответник е приел наследството под опис по реда на чл.61, ал.1 от ЗН, не е ангажирал никакви доказателства в тази насока. Напротив, същият твърди, че е запознат с развитото се производство по реда на чл.51 от ЗН, по което същото е било прекратено срещу малолетното дете, тъй като същото, чрез законния си представител, не е предприело действия по приемане на наследството от своя баща, по опис.

Липсата на преки доказателства за приемане на наследството на починалия и провеждането на процедурата по чл.51 от ЗН обосновава извода, че малолетният ответник не е пасивно легитимиран да отговаря по предявените срещу него облигационен иск.

В случая не е налице е хипотезата, разгледана в Опр. №380/2016г по ч.гр.д. №3225/2016г на ВКС и Решение по ч.гр.д. №552/2020г по описа на ОС-Ловеч и др., или извършени конклюдентни действия на наследника, инициращи приемане на наследството. Доказателства в тази насока изобщо не са ангажирани от ищеца.

В предвид горните съображения искът срещу ответника К. С. В., представлявана от своята майка Д. С. С., действаща чрез особен представител адвокат Х., следва да бъде отхвърлен, като неоснователен и недоказан.

Мотивиран от изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ, като неоснователен и недоказан, предявеният от „УниКредит Булбанк“ – АД, с ЕИК:831919536, със седалище и адрес на управление в град София, район „Възраждане“, пл. „Света Неделя“ №7, представляван съвместно от двама от изпълнителните директори Септимиу Постелнику, Андреа Тониети и Цветанка Г.а Минчева, единият от които задължително е главният изпълнителен директор Цветанка Г.а Минчева, против К. С. В., ЕГН:*****, представлявана от своята майка Д. С. С., двете с постоянен адрес в село Трудовец, Соф. обл. и настоящ адрес в град Правец, Соф. обл., представлявана в производството от особен представител адвокат Х. – АК-Ловеч, облигационен иск с основание чл.79, ал.1 от ЗЗД, за заплащане на главница в размер на 449.76 лева, законната лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба, за сумата от 12.19 лева, представляваща дължима лихва за редовна главница за периода от 15.05.2019г до 20.06.2019г, за сумата от 147.08 лева, представляваща дължима лихва върху просрочена главница за периода от 20.06.2019г до 20.03.2022г, на основание прекратен Договор за кредитна карта №CCIR-257-00100-2016 от 10.09.2016г, за разходи за уведомяване в размер на 72.00 лева и за разносните в производството.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд-Ловеч, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Тетевен: _____